

GRAIKIŠKA
PAGUNDA

/3

JENNIFER
FAYE

Rizikuoti

širdimi

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Jennifer Faye

RIZIKUOTI ŠIRDIMI

Trijų knygų serija
"*Graikiška pagunda*"
Trečia knyga

Versta iš Jennifer Faye,
Second Chance with the Bridesmaid, 2022
© Jennifer F. Stroka, 2022

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį
draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai
skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą
kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti,
platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti,
teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be
raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė
atsakomybė.

Ana Gorbatova, dizainas, 2023

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2024

© Sondra Vekvert, vertimas iš anglų kalbos, 2023

ISBN 978-609-03-0952-0

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2024

Įžanga

Liepa, Paryžius, Prancūzija

Tuk. Tuk. Tuk.

Kildama vieno prašmatniausių Paryžiaus viešbučių liftu, Adara Galini klausėsi kurtinančių savo širdies dūžių. Jaudinosi ne dėl ištaigingos aplinkos. Juk elitiniame salos viešbutyje aptarnaudama svečius kasdien akis į akį susidurdavo su įžymybėmis ir milijonieriais, taigi aukščiausios klasės prabanga jai nieko naujo.

Širdis spurdėjo, nes iš Graikijos į Paryžių ji atskrido spontaniškai. Paprastai Adara taip nesielgia. Dažniausiai prieš ką nors darydama gerai apsvarsto ir pasveria. Jau pakanka, kad darbe kiekvieną dieną tenka priimti sprendimus akimirksniu.

Tačiau priešaky – ilgas laisvas savaitgalis, svajojo jį praleisti su Kristofu, todėl pas jį atskrido. Per Valentino dieną susipažinę Liudo saloje jiedu kartkartėmis susitikdavo.

Kristofas – salos savininko, Etlaso Otono, geriausias draugas. Pernai Etlasas ketindamas salą parduoti susisieko su Kristofu – tikėjosi, kad norės ją pirkti. Kristofas salos nenupirko,

tačiau Adara krito jam į akį. Jis pasielgė romantiškai – pasakė ketinantis užsisakyti papildomą paslaugą ir paaiškino, kad vakare nori pašokti su gražiausia moterimi viešbutyje. Adarai pasi-teiravus, kur ta moteris, prisipažino galvoje tu-rėjęs ją.

Iš pradžių Adara dvejojo. Nors buvo sau paža-dėjusi su svečiais bendrauti tik darbo reikalais, šilta Kristofo šypsena ir dar šiltesni žodžiai pa-pirko. Valentino dienos šventėje šoko iki pary-čių. Stulbinamas vakaras baigėsi tik dangų nuš-vietus kylančios saulės spinduliams.

Kristofui apsistojus *Ludus* viešbutyje, jiedu stengdavosi kartu praleisti kiekvieną laisvą a-kimirką. Išmušus atsisveikinimo valandai Kris-tofas prašydavo Adaros į kitą tolimą šalį skristi kartu. Nors knietėjo palaikyti draugiją, ji visada atsisakydavo. Kaip galėtų neplanuotai išskristi? O jei asmeninė padėjėja nesusitvarkys su prob-lemomis darbe? Jei atskridęs ilgametis klientas jos neras? Adara – atsakinga darbuotoja, klientų norus paprastai suprasdavo ir patenkin-davo dar prieš šiems ko nors paprašant. Duo-menis apie svečius rašydavosi, žinodavo, ką šie mėgsta valgyti, kokia spalva jiems labiausiai patinka. Netgi įsidėmėdavo svečių vaikų ar at-sivežtų gyvūnėlių vardus.

Hermionė, jos viršininė ir geriausia draugė, pasiūlė šį savaitgalį pasiimti laisvų dienų. Pastaruoju metu Adara daug dirbo, tad neturėjo laiko linksmybėms ir mėgstamai veiklai, nors, tiesą sakant, apsipirkinėti laiko rasdavo. Tik kažin ar vaikščiojimą po parduotuves galima pavadinti mėgstama veikla.

Taigi, sužinojusi, kad Kristofas viešės Paryžiuje, pasaulio parduotuvių mekoje, pamanė, jog tai ženklas. Pasimatymo ilgai laukti nereikės. Susitikdami retai jiedu labai vienas kito pasiilgdavo. Adara save tikino, jog taip yra tik dėl to, kad pažvelgus į Kristofą jos širdis imdavo plakti greičiau.

Delnu perbraukė per trumpą prigludusią juodą suknelę. Be reikalo – suknelė lyg priliptusi. Juoda medžiaga – lyg antroji oda. Ši suknelė seksualesnė nei tos, kurias paprastai dėvėdavo. Įsigijo ją dėl Kristofo. Tikėjosi, staigmena jam patiks.

Liftui kylant, Adara spoksojo į besikeičiančius skaičius. Jiems didėjant širdis plakė vis greičiau. Galiausiai, pasiekus devintą aukštą, liftas sustojo. Durys plačiai atsidarė.

Adara giliai įkvėpė ir iškvėpė. Užkišusi pirštus už nedidelio lagamino rankenos, žengė žingsnį. Lifto durys už nugaros lėtai užsidarė.

Šis prašmatnus viešbutis neprilygsta įkurtam Liudo saloje. Na, gal nereikėtų lyginti, juk *Ludus* viešbutį pastatė buvęs karalius Georgas – šis išskirtinis vyras atsisakė Ridianijos karūnos. Nežinia, kodėl jis paliko sostą, tačiau po tokio poelgio šeima jo išsižadėjo. Įsikūręs Graikijoje Georgas įsigijo Liudo salą ir joje praleido visą gyvenimą. Liūdna, tačiau ir graži istorija.

Apsidairius po erdvų koridorių, teko pripažinti, kad pirmas įspūdis buvo klaidingas. Ant grindų patiestas prabangus vyno spalvos kilimas, kreminės sienos puošė žalvarinės detalės. Nieko daugiau. Jokių gėlių, ant sienų nekabėjo paveikslų. *Ludus* viešbutis išsiskyrė prabangiu, bet jaukiu interjeru, o čia minimalistinis stilius. Įdomu.

Koridoriuje – nė gyvos dvasios. Adarai žingsniuojant į priekį, tyliai bildėjo tempiamo lagamino ratukai. Ji nekantravo pamatyti Kristofą, širdis spurdėjo iš džiaugsmo. Tikėjosi, ją išvydęs, Kristofas ims šokinėti iš laimės.

Ant sienos kabančioje auksinėje lentelėje buvo parašyta, kad jo kambarys – dešinėje. Adara pamažu artėjo prie reikalingų durų. Ėjo tyliai, storas kilimas sugėrė batų kulniukų garsą. Ką Kristofas pagalvos, kai supras, kad atskrido neperspėjusi? Gal viešbučio kambaryje jo

neras. O jei išsiruošė lošti kortomis ar kur kitur?

Gal reikėjo paskambinti ir pranešti, kad netrukus atvažiuos, tačiau staigmena būtų perniek. Na, neverta užbėgti įvykiams už akių. Pakėlusis akis, Adara koridoriaus gale pamatė stilingai apsirengusią jauną moterį. Ji beldė į duris. Gal, kaip ir Adara, ketina nustebinti mylimąjį? Reikia tikėtis, jog ši mergina praleis savaitgalį nuostabiai, kaip ir ji su Kristofu.

Durys, į kurias prieš kelias akimirkas pabeldė nepažįstamoji, plačiai atsidarė. Merginai pasitraukus į šoną, Adara pamatė tarpduryje stovintį vyrą. Ji sustingo. Akimirką sulaukė kvapą. Tai Kristofas. *Po šimts!* Gerklėje įstrigo gumulas.

Tamsūs Kristofo plaukai susivėlę, netvarkingi – jis atrodė ką tik išėjęs iš dušo. Nuoga krūtinė, platūs pečiai. Adara buvo per toli, tad negalėjo įžiūrėti, ar ant įdegusios odos liko vandens lašelių. Žvilgsniui leidžiantis žemyn, burna džiūvo. Joks vyras neturi teisės atrodyti taip puikiai.

Stovėjo nuogas, ant liekno liemens užsijuosęs baltą rankšluostį. Adara nurijo seiles. Tai ji turėtų stovėti tarpduryje. Bet ten buvo kita.

Pakėlęs akis Kristofas pažvelgė į merginą, veide sužibo šypsena. Mergina, galima sakyti,

krito jam į glėbį. Jiedu apsikabino – regis, gerai vienas kitą pažįsta.

Adara ėmė mirksėti – nenorėjo šito regėti. Vis dėlto pakėlusį akis pamatė, kad jiedu tebestovi apsikabinę. Dabar aišku, ką jis veikė nebūdamas su Adara. Širdis nusirito į naujų juodų aukštakulnių kulnus.

Adara nusisuko, tikėdamasi likti nepastebėta. Jei Kristofas pamatytų, būtų tik blogiau. Jausčiusi dar labiau pažeminta.

Nuskubėjo prie lifto. Troško kuo greičiau iš čia dingti. Laimė, priėjus vieno iš dviejų liftų durys iš karto atsidarė. Išlipo pagyvenusi pora.

– Ar galite palaikyti? – paprašė Adara.

Vyras palaikė duris, įėjusi į liftą ji padėkojo. Liftui užsidarius prisiminė glėbyje kitą moterį laikantį besišypsantį beveik nuoga Kristofą. Akyse sužibo ašaros. Adara ėmė mirksėti – neleis joms riedėti. Negali imti ir *suskysti* lifte. Krūtinę užliejo pyktis. Kodėl patikėjo, kad ją su tuo vyru sieja ypatingas ryšys?

Akivaizdu, ji – viena iš daugelio Kristofo lovoje besišildančių moterų. Kodėl buvo tokia akla? Tiesa, abu sutarė, kad jųdviejų santykiai bus be įsipareigojimų, tačiau tai buvo prieš kelis mėnesius, per Valentino dieną. Adara manė, kad

laikui bėgant jiedu tapo artimesni ir yra pasiruošę kurti rimtus santykius. Pasirodo, taip manė tik ji.

Adara klydo. Klydo dėl visko – dėl jo, dėl savęs, dėl jų santykių. Viskas baigta. Adara „santykius be įsipareigojimų“ suprato kiek kitaip nei Kristofas. Jam atrodė, kad gali artimai bendrauti su Adara ir miegoti su kitomis – kodėl gi ne? Nesvarbu, ką jis manė. Viskas baigta.

1

Rugsėjis, Liudo sala, Graikija

Kodėl vėluoja? Kodėl neprasideda?

Adara dar kartą telefone patikrino kalendorių. Atidžiai peržiūrėjo kiekvieną savaitę, kiekvieną dieną. Tikėjosi rasti kryžiuką, kuriuo žymėdavo pirmą menstruacijų dieną.

Elektroninį kalendorių ji naršė kasdien. Kryželio ieškojo jau ne kartą, manė paprasčiausiai praleidusi pro akis. *Nagi, kryželi, kur tu?* Tačiau jo rasti nesisekė.

Gal netyčia ištrynė? Taip, tikriausiai taip ir buvo. Priimtų bet kokią loginį paaiškinimą – tik norėjo suprasti, kodėl neprasideda

menstruacijos. Ko gero, reikėtų pagalvoti, ką daryti, jei tai būtų tiesa. Vis dėlto pasvarstys apie tai vėliau, dabar atsarginis planas nepadės.

Nejau tai įmanoma? Mėnesių mėnesius nesišildė Kristofa glėbyje. Kai grįžo iš Paryžiaus, jis atsiuntė žinutę, siūlė susitikti, kartu praleisti laiką, tačiau Adara trumpai ir aiškiai parašė: nieko nebus. Santykiai baigti. Ir iš karto užbloko jo telefono numerį.

Palikusi Kristofą, su niekuo nesusitikėjo. Tiesą sakant, nesijautė pasiruošusi naujiems santykiams. Adara buvo tikra, kad išsiskyrusi su Kristofu *virgo* mėnesinėmis. Tai kas vyksta?

Jautėsi įprastai. Šiek tiek labiau pavargusi, tačiau dėl energijos trūkumo kaltino darbo krūvį ir įtemptą dienotvarkę. Juk ne tik rūpinosi vilos reikalais, bet ir pastaruosius šešis mėnesius mokė naują padėjėją, ir ši jau dirbo ne prasčiau nei Adara.

Pirmas nėštumo testas – neigiamas. To ir tikėjosi.

Antras, trečias – taip pat neigiami, tačiau kažkas negerai. Na, gal paprasčiausiai trūksta miego, o dar stresas – viskas tik dėl to. Paprasta ir lengvai pagydoma. Taip ir bus. Užtikusi Kristofą su kita, Adara dirbo daugiau nei įprastai.

Vos su juo susipažinusi jautė, kad tai nerimta. Tačiau taip susižavėjo polėkiu, gebėjimu prajuokinti, kad rizikavo pamėginti. Galbūt giliai viduje tikėjosi, jog laikui bėgant Kristofas pasikeis.

Teko pripažinti suklydus. Adara ieškojo to vienintelio, atsitiktiniai romanai – ne jai. Apsiriko ir dėl to, kad Kristofas pasikeis. Jis to nedarys nei dėl jos, nei dėl kitos moters. Pažiūrėjusi atgal, Adara pripažįsta pasidavusi užvaldžiusiai aistrai, tenkinusi Kristofo užgaidas.

O dabar tenka už viską mokėti. Be reikalo leido sau tikėtis, svajojo apie tai, kaip galėtų būti. Nepajėgė pamiršti, kad Kristofas glėbyje laikė kitą moterį. Adarai sudiegė krūtinę. Nelengva pripažinti, jog Kristofas jos širdyje vis dar užėmė svarbią vietą.

Menstruacijoms vėluojant Adara tarsi prabudo. Jai jau per trisdešimt. Jei svajoja sukurti šeimą, nereikėtų švaistyti laiko su kitų tikslų turinčiais vyrais. Akivaizdu, Kristofas svajojo apie kitokį gyvenimą. Jis netgi neturėjo buto, teigė, kad namai – nereikalingas įsipareigojimas. Gyveno nuosavame lėktuve *ant lagaminų*, vis keliaudavo po pasaulį. Kas taip elgiasi?

Smilkiniai pulsavo, Adara stengėsi nuvyti gąsdinančias mintis. Geriau dirbti nei galvoti apie

sudaužytą širdį ir vėluojančias menstruacijas. Blogiau ir negalėtų būti.

O dabar turi įsikurti viešbučio kambaryje. Bus pamergė geriausios draugės Hermionės vestuvėse. Ceremonija po daugiau nei dešimties dienų vyks čia, viešbutyje. Hermionė, viešbučio vadovė, ir Etlasas pasiūlė Adarai anksčiau apsigyventi viloje – bus patogiau viską paruošti. Be įprastų reikalų, teks surengti mergvakarį, susitguoti smulkiausias būsimos vestuvių šventės detales. Adara darys viską, kad Hermionės ir Etlaso vestuvės būtų įspūdingiausia šventė salos istorijoje.

Ji pradėjo čia dirbti baigusi studijas universitete, tačiau apsistoti šiame viešbutyje dar neteko. Į laikinai namais tapsiantį kambarį ji vežėsi lagaminą. Negi gyvens viename iš prabangiausių pasaulio viešbučių! Uždegusi šviesą pasigėrėjo aplinka. Prie tokios prabangos nepratusi.

Su mylinčiais tėvais augo kukliame name, nedideliame kaimelyje, į šiaurę nuo Atėnų. Tėvai stengėsi, kad ji įgytų išsilavinimą ir taptų atsakingu žmogumi. Ragindami ieškoti darbo Liudo saloje, suprato, kad dukra gyvens toli nuo namų. Kai tėvai per ilgai lauktas atostogas Airijoje pateko į avariją ir žuvo, Adaros gyvenimas

apsivertė aukštyn kojomis.

Pastaruosius porą metų ji kūrė gyvenimą iš naujo. Gyvenimą be tėvų. Jų mirtis širdyje paliko gilų randą. Liudo saloje Adara stengėsi pripti prie šios vietovės gyventojų. Viešbutyje dirbantys draugai ne kartą guodė, palaikė, apgaubė šiluma. Nežinia, ką būtų dariusi, jei šalia nebūtų buvę Hermionės, Indigos ir kitų bendradarbių.

Apžiūrėjusi kambarį Adara pagalvojo, kad jis nėra kiek neprimena jos kuklaus buto Atėnų priemiestyje. Svetainėje viena priešais kitą stovėjo dvi baltos sofas, tarp jų – ilgas, stiklinis stalas. Šonuose – krištolinės vazos su rožinių bijūnų puokštėmis. Didžioji kambario siena stiklinė, langai siekė lubas, ritinines užuolaidas galima nuleisti ar pakelti per atstumą. Dabar ir langų, ir stoglangių ritininės užuolaidos buvo pakeltos, kambarys skendėjo saulės spinduliuose, pažvelgus pro langus atsivėrė vaizdas į kambariui priklausantį baseiną.

Klinkt.

Žinutė priminė, kad Adara ne viešbučio klientė, o svečius aptarnaujanti darbuotoja. Jos pareigos be galo svarbios – užtikrinti, kad svečių norai būtų patenkinti, jei įmanoma, visi turėtų gauti netgi daugiau, nei prašė....

